

Kako sem teorijo uporabila v praksi in prišla do pomembne ugotovitve

Večkrat so **na oddelek nujne medicinske pomoči** v zdravstveni dom prišli pacienti, ki so jih zdravniki napotili sem, ker so potrebovali **intramuskularno injekcijo**. In tako sem tudi jaz morala dati svojo prvo injekcijo pacientu. **Bilo me je kar malo strah, ker sem hotela vse narediti »po šolsko« in narediti dober vtis na zdravstvenega tehnika**, ki je bil zraven, zato se mi je v glavi odvrtel cel postopek, kako jo moram pripraviti in potem aplicirati. Seveda je potem vse potekalo hitreje kot v šoli in nič »po šolsko«. Pripravila sem si brizgalko in iglo ter si potem pripravila zdravilo v brizgalko, zamenjala iglo in aplicirala injekcijo. **Zelo je pomembno, da jo zapičiš na pravo mesto** in pred aplikacijo še preveriš, da nisi slučajno zadel žile. Ta injekcija je bila podana z velikim strahom, saj sem se bala, da res ne bo kaj narobe. Kasneje sem na ta način dala še več injekcij in sem bila že bolj suverena, da sem zadnjih nekaj injekcij dala brez nadzora mentorja.

Dvakrat sem tudi **cepila** paciente **proti tetanusu**. Podobno kot pri aplikaciji injekcije v zadnjično mišico me je bilo tudi tu strah, čeprav vse poteka na podoben način, le da je injekcija že pripravljena in jo apliciraš v deltoidno mišico na roki. Seveda sem vedno delala pod nadzorom zdravstvenega tehnika, ki mi je tudi povedal, kako moram cepiti, saj je bilo videti, da me je strah in da nočem ničesar narediti narobe. **Vse je bilo potem končano 1 2 3 in spet nič »po šolsko«, kot sem imela predstavljeno v glavi.**

Teorija, ki se jo učimo v šoli, je pomembna, vendar pa šele na praktičnem usposabljanju na konkretnih primerih spoznaš, **da je praksa neprecenljiva in ti da pomembne izkušnje za naprej.**

M.F., Z4a

